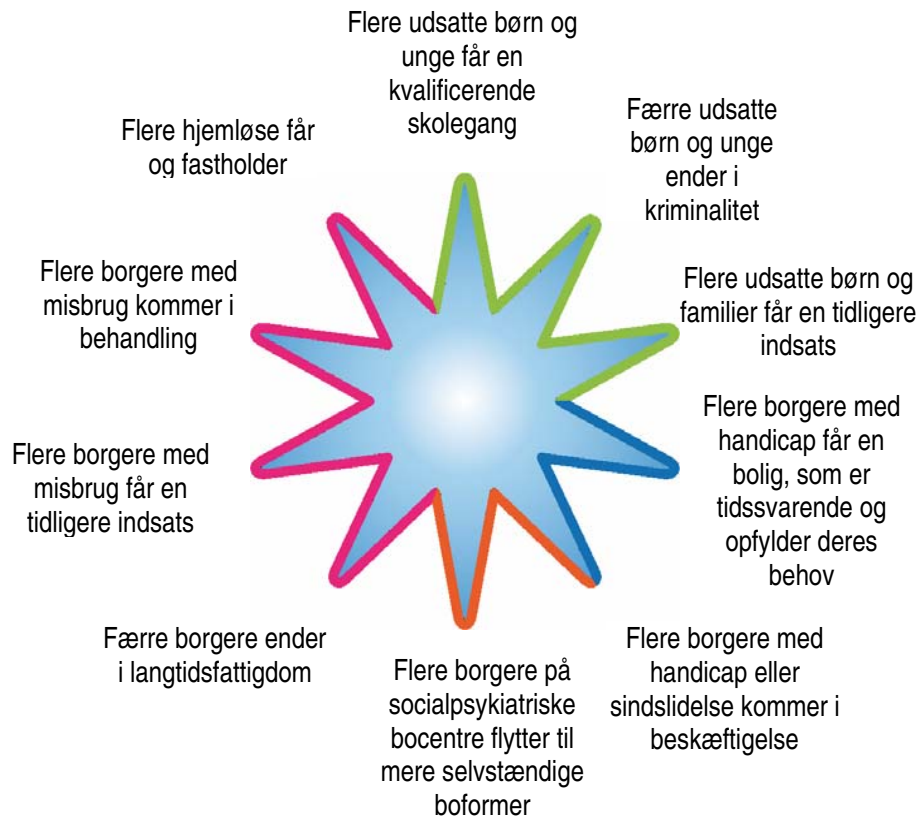

Bilag: Socialudvalgets pejlemærker 2010-2013 - Forandringsteorier og indikatorer

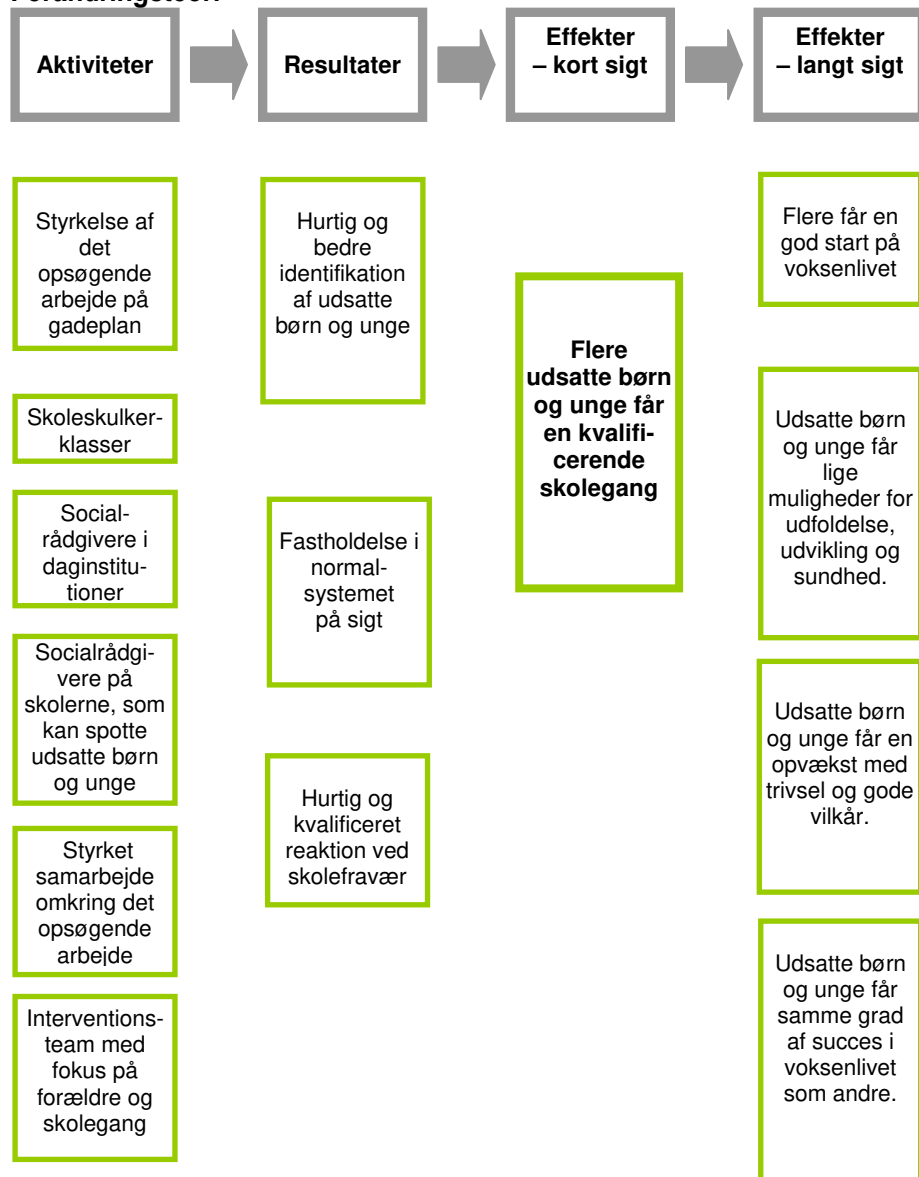
Dette bilag til Socialudvalgets politiske aftale beskriver, hvordan Socialudvalget vil følge med i og op på pejlemærkerne, dvs. hvilke aktiviteter der skal videreføres, gennemføres og sættes i værk for at nå pejlemærkerne og hvilke konkrete målinger, der skal vise, om det går den rette vej. De konkrete aktiviteter, som Socialforvaltningen skal varetage for at sikre en bevægelse mod pejlemærkerne, er beskrevet i pejlemærkernes forandringsteorier.

Pejlemærkernes forandringsteorier, indikatorer og målepunkter drøftes og valideres ved møde med eksterne eksperter i september 2010. Herefter vil forandringsteorierne, indikatorerne og målepunkterne fungere som omdrejningspunkt for Socialudvalgets og -forvaltningens løbende dialog om pejlemærkerne - og dermed Socialudvalgets og -forvaltningens løbende drøftelser af status for og temperaturmålinger af socialpolitikken i København.

Forandringsteorierne, indikatorerne og målepunkterne er dynamiske arbejdsredskaber, som løbende kan justeres i lyset af bl.a. konkrete fremskridt i indsatserne på målgruppeområderne, ny forskning og viden og erfaringer fra implementeringen af strategier og planer på målgruppeområderne.

Pejlemærke 1: Flere udsatte børn og unge får en kvalificerende skolegang

Forandringsteori

Indikatorer

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med to indikatorer:

1. "Andelen af 16-årige, der af Københavns Kommune har modtaget en eller flere sociale foranstaltninger efter Servicelovens § 52 og § 76 i løbet af deres liv, og som har fuldført 9. klasse i skoleåret xx/xx."
2. "Andelen af 6-16 årige indskrevet på en kommunal københavnsk folkeskole, der har modtaget en social foranstaltning efter Servicelovens § 52 i løbet af det seneste skoleår, og som i samme periode har haft ulovligt eller bekymrende skolefravær."

Vores baseline for begge indikatorer er pr. august 2010 ukendt. For indikatoren om fuldførelse af 9. klasse er baselinen skoleåret 2008/2009. For indikatoren for omfanget af bekymrende skolefravær er niveauet for 2009/2010-skoleåret vores baseline.

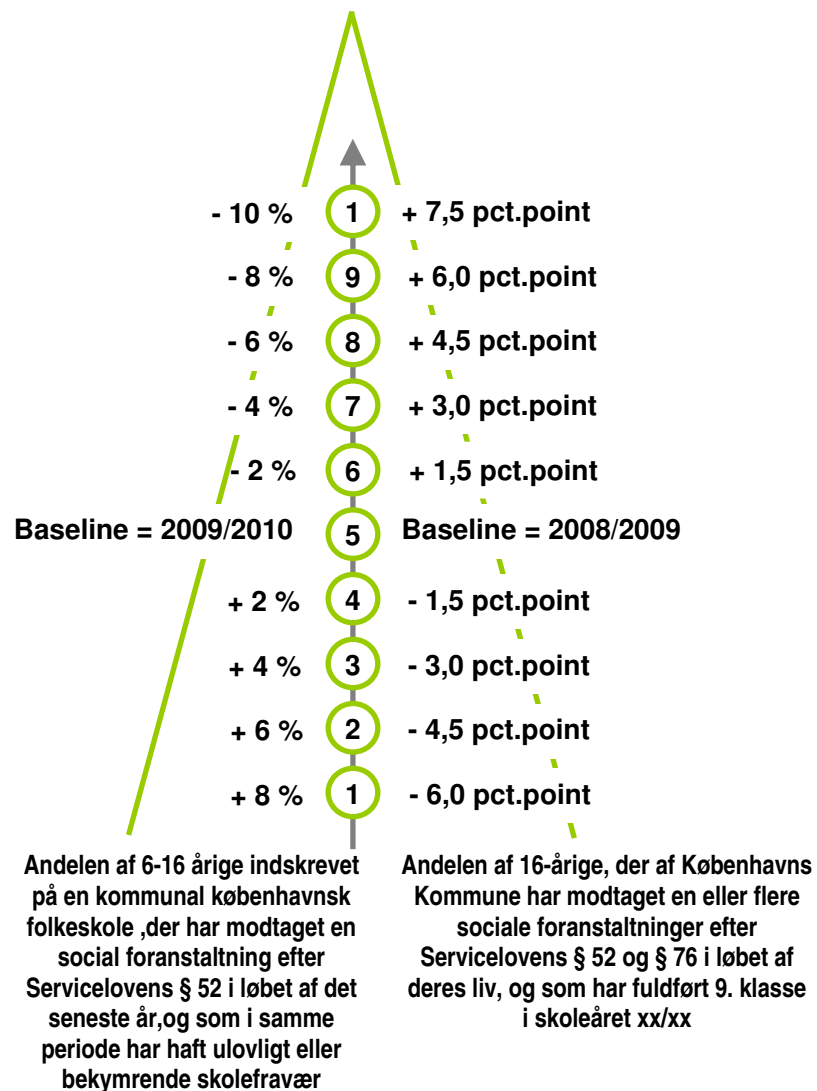
Vores succeskriterium er, at 7,5 procent point flere udsatte børn og unge ved målingen i 2013 har fuldført 9. klasse end ved målingen i 2010, og at bekymrende skolefravær blandt udsatte børn og unge med sociale foranstaltninger reduceres med 10 % i perioden 2010-2013. Vi forventer, at det er muligt, at næsten lige så mange udsatte børn og unge som ikke-udsatte børn og unge gennemfører 9. klasse. Grundet omfanget af sociale problemer for en mindre gruppe af de udsatte børn og unge, forventer vi dog ikke, at det er muligt at nå helt op på – eller over – niveauet for ikke-udsatte børn og unge. Vi dokumenterer udviklingen på indikatoren om 9. klasse ved at indhente data på basis af det foregående skoleår, hvorved det vil være muligt at se udviklingen fra år til år.

Som det er tilfældet for de andre pejlemærker på området for udsatte børn og familier, inkluderes kun socialt udsatte børn. Børn, som hører under området for handicap og psykiatri, inkluderes dermed ikke. Vi vil udvikle dokumentation om indikatoren om bekymrende skolefravær i samarbejde med Børne- og Ungdomsforvaltningen.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

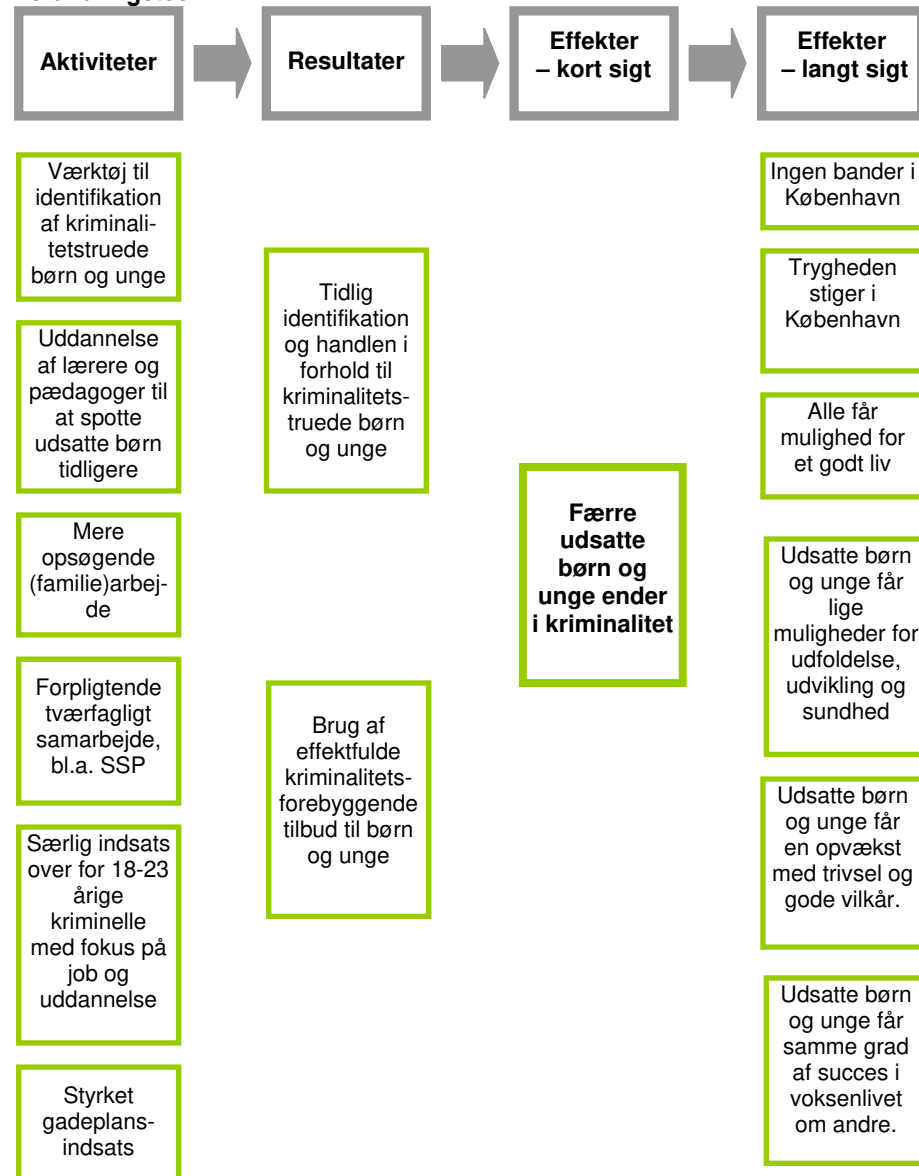
Målepunkter

Flere udsatte børn og unge får en kvalificerende skolegang

Pejlemærke 2: Færre udsatte børn og unge ender i kriminalitet

Forandringsteori

Indikator

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med indikatoren:

1. "Andelen 14-23-årige, der i de forudgående to kalenderår har modtaget en social foranstaltning efter SEL § 52 og § 76 fra Københavns Kommune, og som i løbet af de samme to år efterfølgende er blevet sigtet for alvorlig eller personfarlig kriminalitet."

Indikatoren sigter på at måle effekten af vores foranstaltninger. Sigtelser kan indikere andelen af børn og unge, der har begået kriminelle handlinger. Man skal dog være opmærksom på, at indikatoren også vil pege på børn og unge, som ikke har begået kriminalitet, og en udvikling i indikatoren kan antyde en formindsket eller øget politiindsats overfor allerede "kendte" børn og unge. I det sigtelser vil medføre handling i Socialforvaltningen, forventer forvaltningen, at de sigtelser, der opstår i og efter foranstaltningsperioden, forekommer på baggrund af gerninger begået efter foranstaltningsstart.

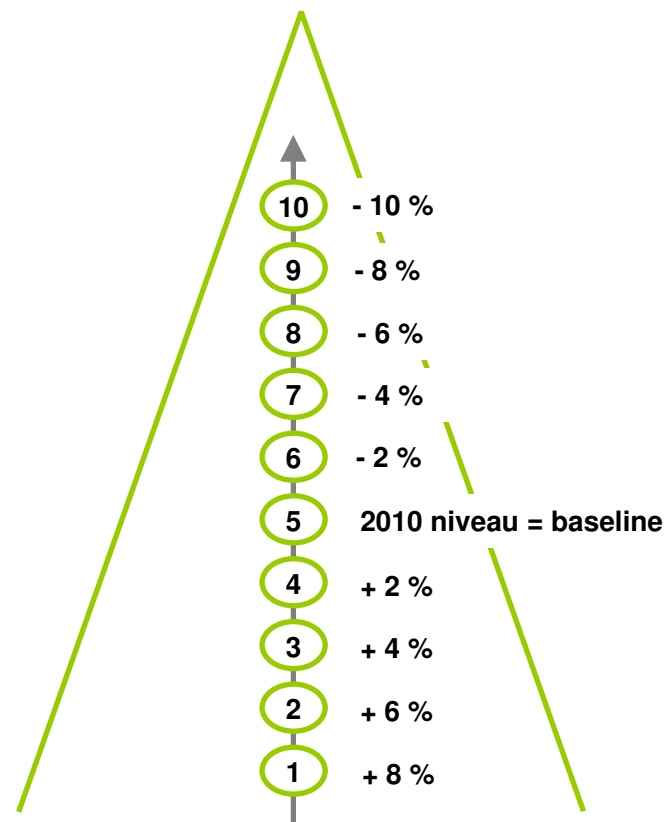
Vores baseline er niveauet i 2010. Socialforvaltningen har på nuværende tidspunkt ikke data for pejlemærkets indikator. Men vi ved fra Socialforvaltningens baselineundersøgelse fra 2009, at 33 % af tidligere foranstaltningsmodtagere fra perioden 2002-2007 har modtaget en strafferetslig dom i perioden 2003-2007.

Vores succeskriterium er, at der i 2013-målingen er sket et fald på 10 % i andel af udsatte børn og unge der begår kriminalitet. Dette mål skal ses i lyset af at ungdomskriminaliteten på nuværende tidspunkt er historisk lav.

Vi vil tilstræbe at dokumentere udviklingen ved at samle cpr.nr. for samtlige foranstaltningsmodtagere efter Servicelovens § 52 og § 76 i en database. Her inkluderes data om foranstaltningsstype, data for foranstaltningsbegyndelse samt ophør mv. Hvert år i marts sendes denne liste til Danmarks Statistik for samkørsel med data om: Dato for sigtelse og sigtelsens karakter. Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

Målepunkter

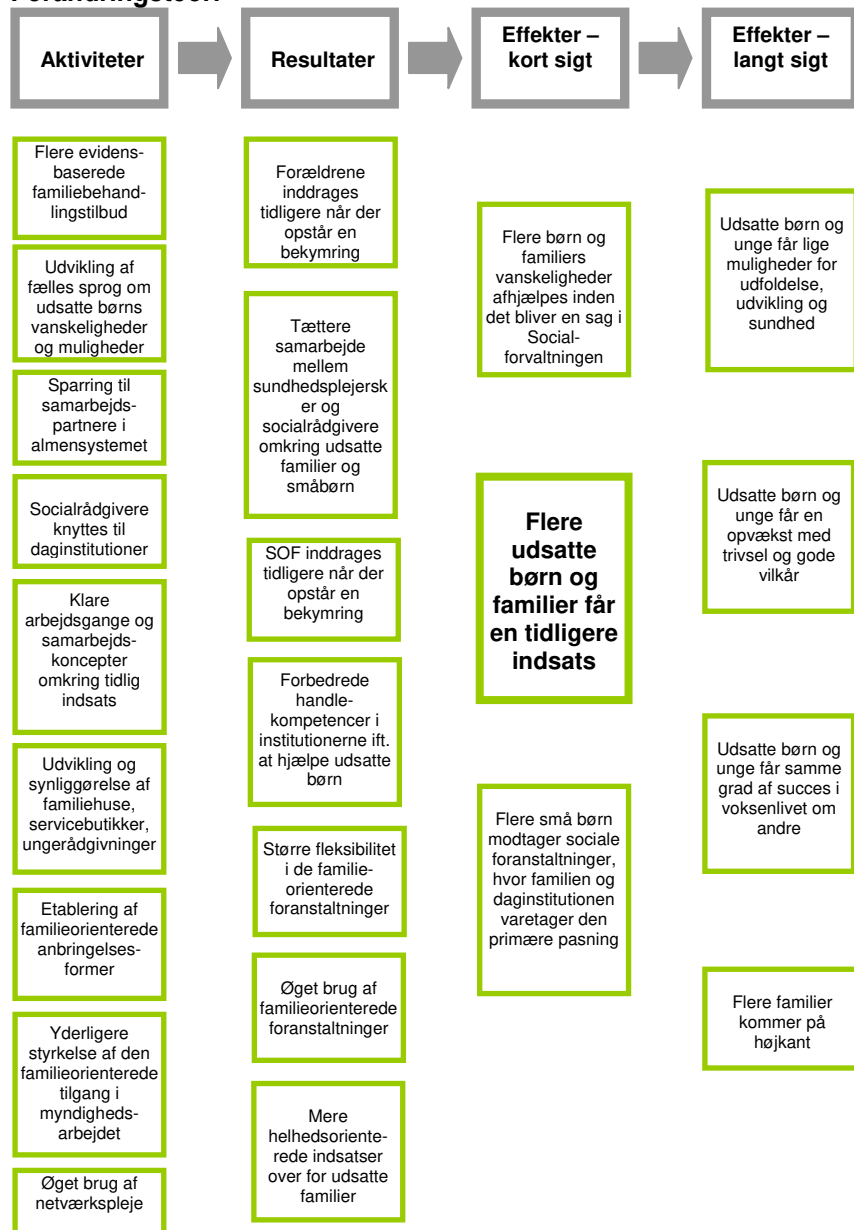
Færre udsatte børn og unge ender i kriminalitet

Andelen 14-23-årige, der i de forudgående to kalenderår har modtaget en social foranstaltning efter SEL § 52 og § 76 fra Københavns Kommune, og som i løbet af de samme to år efterfølgende er blevet sigtet for alvorlig eller personfarlig kriminalitet.

Pejlemærke 3: Flere udsatte børn og familier får en tidligere indsats

Forandringsteori

Indikator

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med tre indikatorer, som vi mener tilsammen giver os et billede af, om vi lykkes med at give flere udsatte børn og familier en tidligere indsats:

1. "Gennemsnitsalderen for samtlige børn, der i det pågældende år første gang modtog en social foranstaltning efter Servicelovens § 52. ("Gennemsnitsalder ved førstegangsforanstaltning")"

Indikatoren giver os viden om, hvor tidligt vi sætter ind. Alt andet lige vil en udvikling fra en højere mod en lavere gennemsnitsalder ved førstegangsforanstaltning betyde, at vi kommer tidligere ind i sagerne. Målingen vil inkludere samtlige typer af foranstaltninger, herunder forebyggende og anbringende. Vi kan på nuværende tidspunkt se, at gennemsnitsalder ved førstegangsforanstaltning i 2008 var 11,04 år og i 2009 var 10,6 år. Med andre ord var de børn, der i 2009 første gang modtog en social foranstaltning, ca. ½ år yngre end de børn, der i 2008 første gang modtog en social foranstaltning. Vi forventer at denne udvikling vil fortsætte i de kommende år.

2. "Andelen af udsatte børn og unge, der modtager en eller flere familieorienterede foranstaltninger efter Servicelovens § 52, 54 og 42"

Andelen af familieorienterede foranstaltninger giver os viden om, i hvilken udstrækning vores tilbud har fokus på familien som helhed og aktiv del af løsningen på udfordringerne i forhold til det enkelte barns trivsel og udvikling. Familieorienterede foranstaltninger defineres som (jf. Servicelovens § 52 og 54):

- praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet (fx hjemme hos'er)
- familiebehandling (fx MST, De Utrolige År, FFT og FiC)
- støtte-kontaktperson for hele familien
- døgnophold for både barn og myndighedsindehaver på institution, opholdssted, plejefamilie el.lign.
- anbringelse af barnet uden for hjemmet mens familien/myndighedsindehaver modtager selvstændig behandling (fx MultifunC og MTFC)
- netværkspleje

Vores baseline er andelen af udsatte børn og unge, der i 2009 modtog en eller flere familieorienterede foranstaltninger i 2009, nemlig 35,7 % Vores succeskriterium er, at

46 pct. af udsatte børn og unge i 2013 modtager en eller flere familieorienterede foranstaltninger.

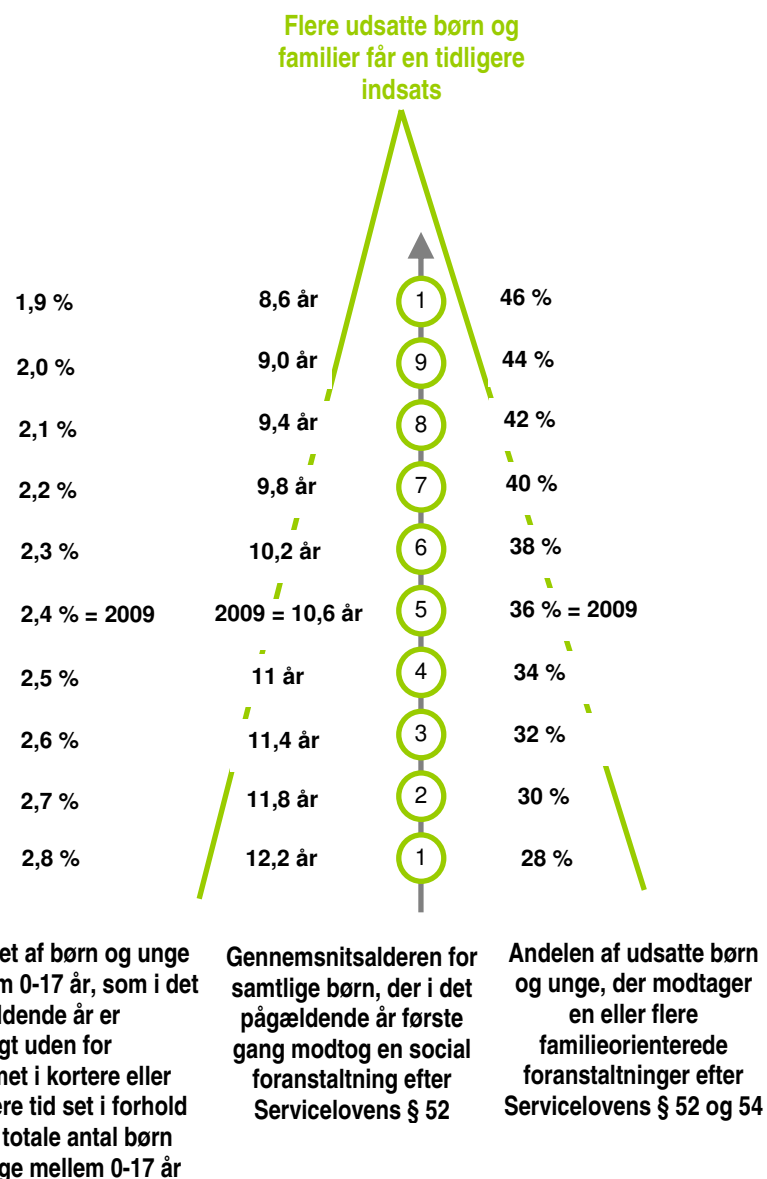
3. "Antallet af børn og unge mellem 0-17 år, som i det pågældende år er anbragt uden for hjemmet i kortere eller længere tid set i forhold til det totale antal børn og unge mellem 0-17 år København. "

Anbringelser uden for hjemmet dækker over ophold på eksempelvis institution eller i netværkspleje og familiepleje. Det er nødvendigt at understrege, at målet ikke i sig selv er, at færre børn anbringes, men at flere udsatte børn og unge får en tidligere indsats. Lykkedes vi med det, er vores antagelse, at det relative antal af anbringelser også falder. Andelen af samtlige børn og unge mellem 0-17 i København, der er anbragt uden for hjemmet, er med andre ord kun en indikation på, om vi bliver bedre til at give en tidlig indsats.

I 2009 var 2,4 % af samtlige børn og unge mellem 0-17 år i København anbragt uden for hjemmet i kortere eller længere tid. Vi vil dokumentere udviklingen med Socialforvaltningens aktivitetsdata på børneområdet.

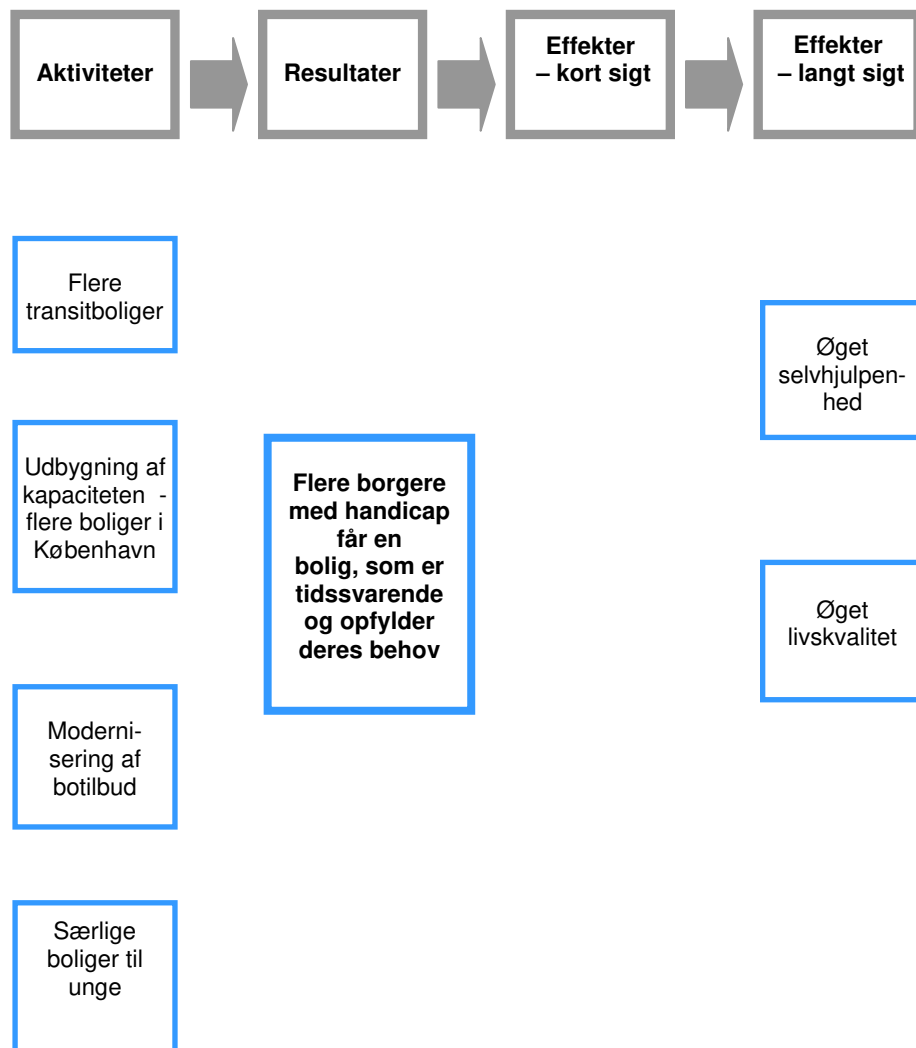
Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

Målepunkter

Pejlemærke 4: Flere borgere med handicap får en bolig, som er tidssvarende og opfylder deres behov

Forandringsteori

Indikator

Vi måler pejlemærket med to indikatorer:

1. "Ventelisten til botilbud".
2. "Andelen af botilbud til borgere med handicap, som lever op til Københavns Kommunes moderniseringsstandard (minimum 25 m2 og have eget køkken og bad.)"

Vores baseline for første indikator er, at der i maj 2010 er 230 borgere på ventelisten til et botilbud.

Vores baseline for anden indikator er, at vi for de længerevarende botilbud fortsat mangler at gennemføre moderniseringen af 312 ud af de 590 pladser – det vil sige at 47 % lever op til moderniseringsstandard. Derudover mangler vi for de midlertidige botilbud at modernisere 76 ud af de eksisterende 205 pladser (62 % lever op til moderniseringsstandard).

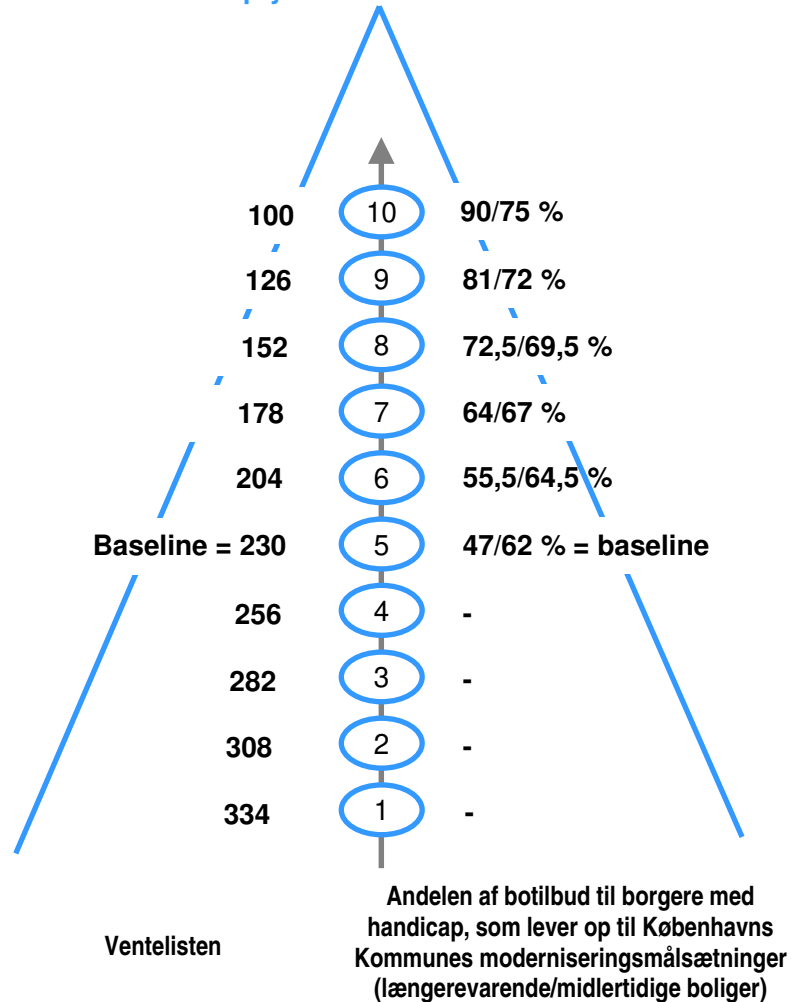
Vores succeskriterium for første indikator er, at der i 2013 står under 100 borgere på ventelisten. Vores succeskriterium for anden indikator er, at 90 % af de længerevarende boliger til borgere med handicap og 75 % af de midlertidige boliger til borgere med handicap lever op til moderniseringsmålsætningen i 2013.

Vi dokumenterer med data fra ventelisten og den løbende status på modernisering af boliger.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

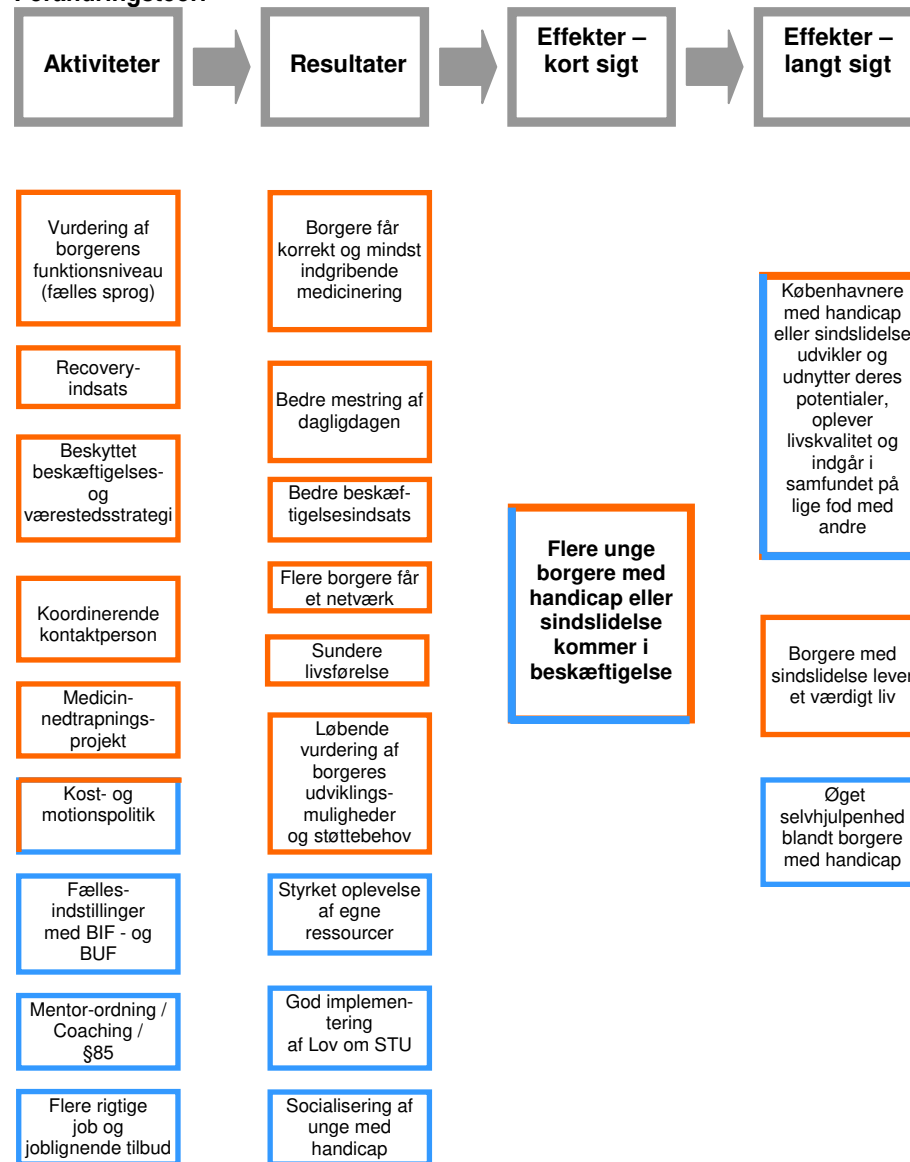
Målepunkter

Flere borgere med handicap får en bolig, som er tidssvarende og opfylder deres behov

Pejlemærke 5: Flere borgere med handicap eller sindslidelse kommer i beskæftigelse

Forandringsteori

Indikatorer

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med indikatorerne:

1. "Andelen af borgere med handicap, som får en uddannelse og/eller et job/joblignende tilbud".

Vores baseline er andelen af borgere med handicap, der i 2010 får en uddannelse og/eller et job/joblignende tilbud. Vores succeskriterium er, at andelen af borgere med handicap, som får en uddannelse og/eller et job/joblignende tilbud, er øget med 10 % ved udgangen af 2013 i forhold til niveauet i 2010.

Vi dokumenterer med data, hvor mange med handicap, der en given uge/måned er i beskæftigelse. Vi vil tilstræbe at finde datagrundlaget i DREAM-data og/eller Danmarks Statistik, der på individniveau indeholder oplysninger om borgerens senest afsluttede uddannelse samt hvorvidt vedkommende modtager en form for overførselsindkomst eller ej. Data indhentes på baggrund af Socialforvaltningens oplysninger om, hvilke borgere der har en sag i Handicapcenter København og samtidig modtager en ydelse fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen. Undersøgelsen kræver en tilladelse fra Datatilsynet.

2. "Andelen af borgere med sindslidelse, der kommer i beskæftigelse eller anden form for aktivering".

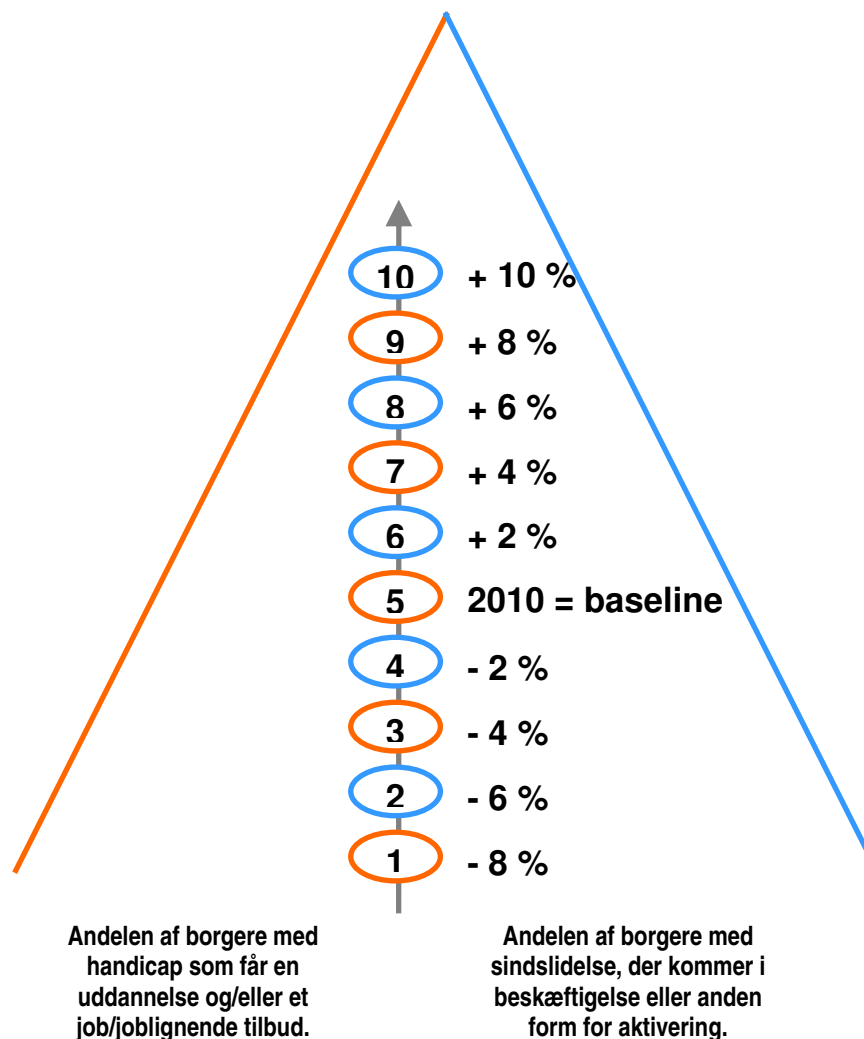
Vores baseline er andelen af målgruppen, der i 2010 er i beskæftigelse. Socialforvaltningen vurderer, at målgruppen udgør 3000 borgere. Vores succeskriterium er, at andelen af borgere med sindslidelse, der kommer i beskæftigelse, er øget med 10 pct. ved udgangen af 2013 i forhold til niveauet i 2010.

Vi dokumenterer med data om, hvor mange borgere med sindslidelse, der en given uge/måned er i beskæftigelse. Vi vil tilstræbe at finde datagrundlaget i DREAM-data, der på individniveau indeholder oplysninger om, hvorvidt en given borger modtager en form for overførselsindkomst eller ej. DREAM-data indhentes på baggrund af Socialforvaltningens oplysninger om, hvilke borgere der har en sag i Socialcenter København, og som samtidig modtager en ydelse fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen. Undersøgelsen kræver en tilladelse fra Datatilsynet.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

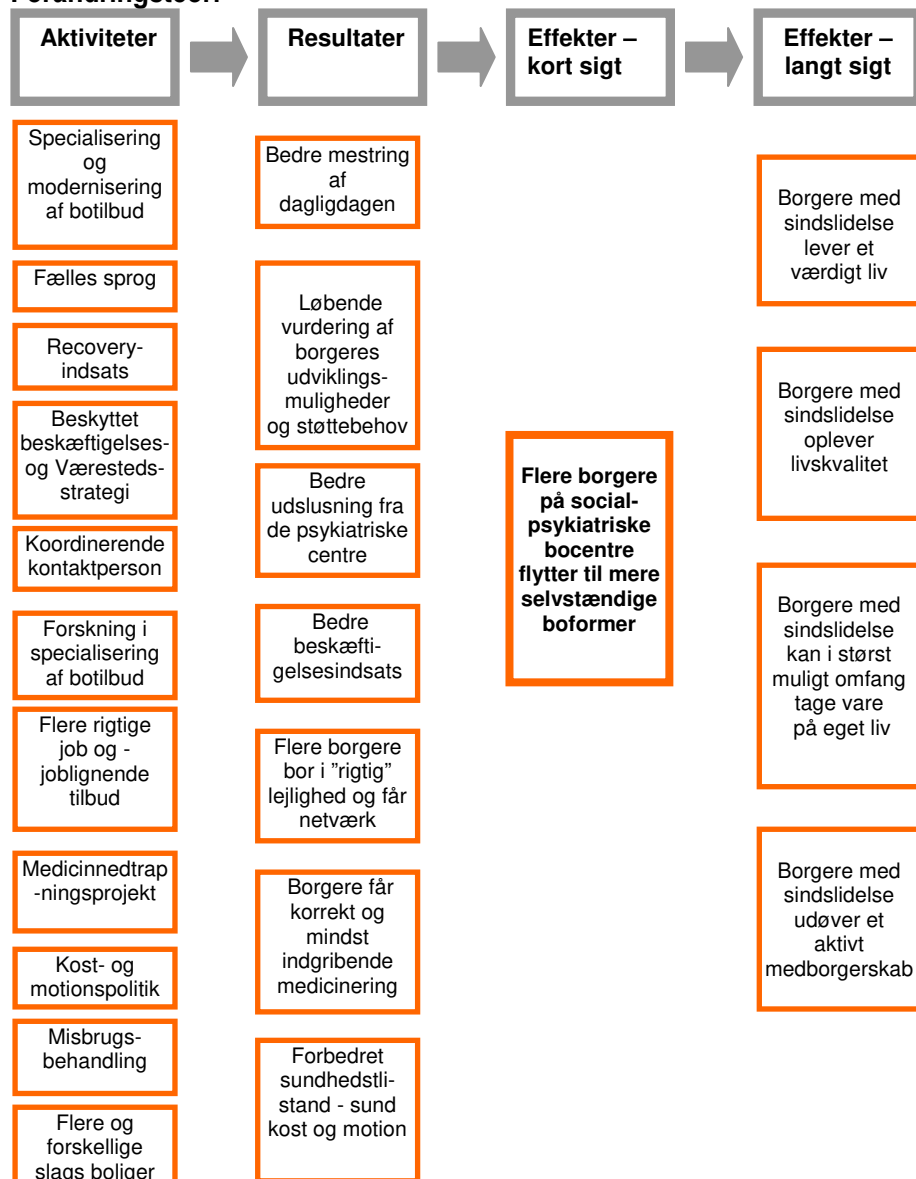
Målepunkter

Flere borgere med handicap eller sindslidelsen kommer i beskæftigelse

Pejlemærke 6: Flere borgere på socialpsykiatriske bcentre flytter til mere selvstændige boformer

Forandringsteori

Indikator

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med indikatoren: "Andelen af beboere på længerevarende botilbud, der flytter i en mere selvstændig bolig."

Vores baseline er andelen af beboere fra de socialpsykiatriske bcentre, der flyttede til en mere selvstændig bolig i 2008-2009, nemlig 6 %.

Vores succeskriterium er, at 10 % af beboerne skal fraflytte om året. Det svarer til, at der i 2013-14 skal flytte 87 beboere om året, ud af 872 pladser.

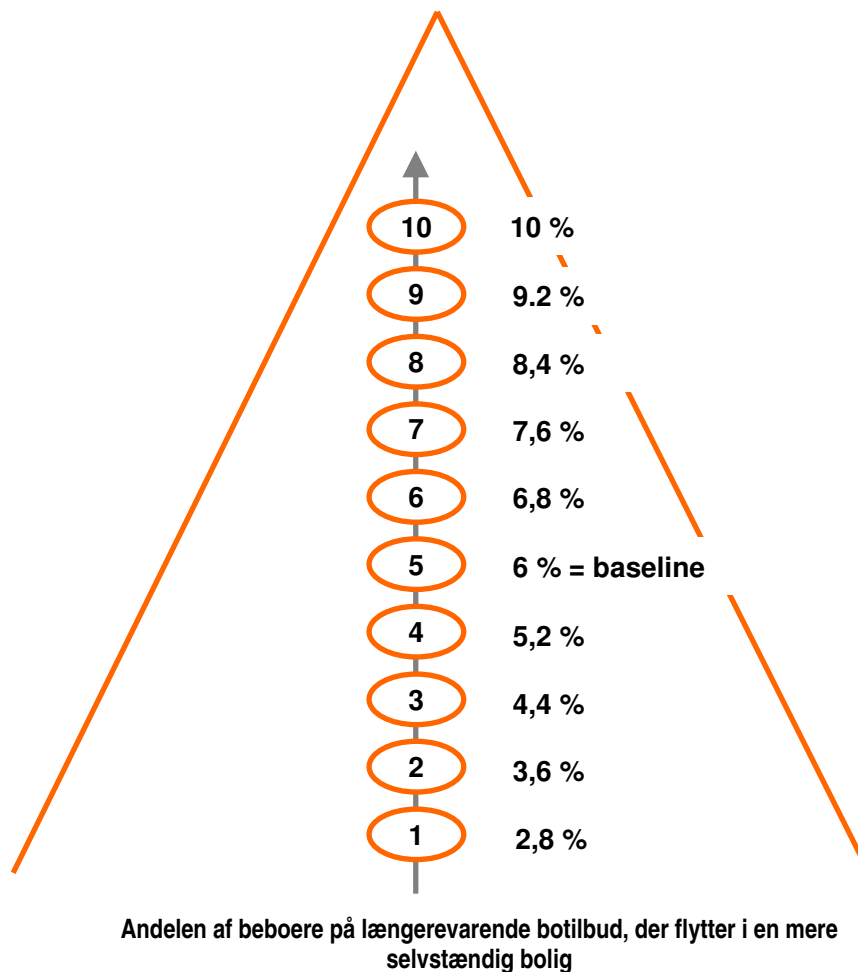
Indikatoren måles som en nettoudflytning, dvs. antal beboere på botilbuddene, der er flyttet i en mere selvstændig bolig, minus tidligere beboere, der er flyttet tilbage til et botilbud. Udflytningen kan ske til såvel egen bolig som solistbolig eller bofællesskab.

Vi dokumenterer med data fra en årlig undersøgelse af flowet på de socialpsykiatriske bcentre.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

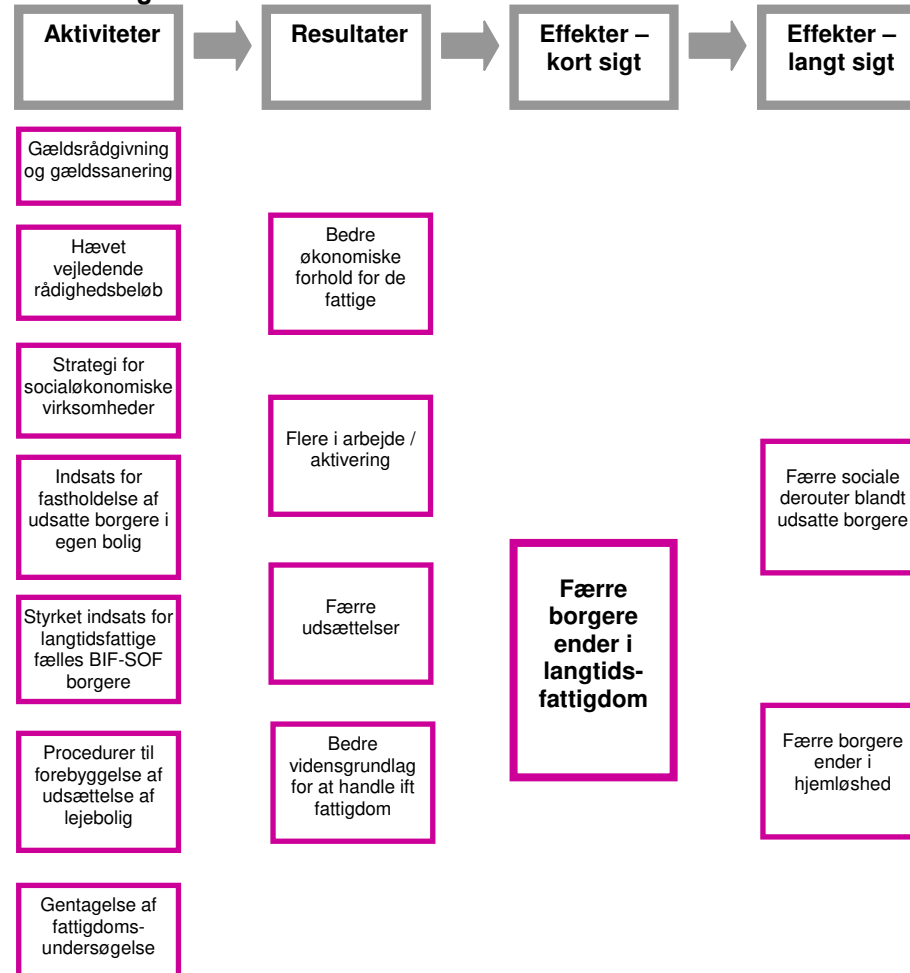
Målepunkter

Flere borgere på socialpsykiatriske bocentre flytter til mere selvstændige boformer

Pejlemærke 7: Færre borgere ender i langtidsfattigdom

Forandringsteori

Indikatorer

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med to indikatorer:

1. "Antallet af langtidsfattige".
2. "Antallet af udsættelser".

Den ene indikator sætter direkte fokus på omfanget af langtidsfattigdom i København. Den anden handler om udsættelse, en alvorlig social situation som ofte er led i en social deroute for de berørte borgere, og som dermed indikerer langtidsfattigdom.

Vores baseline er 15.478 for indikatoren om antallet af langtidsfattige (Fattigdomsundersøgelsen 2008, baseret på tal fra 2005) - og 337 for indikatoren om antallet af udsættelser, baseret på Domsstolsstyrelsens tal for 2009. Vi bruger et vægdet gennemsnit, når vi løbende følger op på udviklingen på indikatoren. Indikatoren om langtidsfattige vægter 2/3, og indikatoren om udsættelser vægter 1/3. Vores succeskriterium er, at der er 20 % færre langtidsfattige københavnere i 2013, og at antallet af udsættelser i 2013 er faldet med 40 % i forhold til 2010-niveaue.

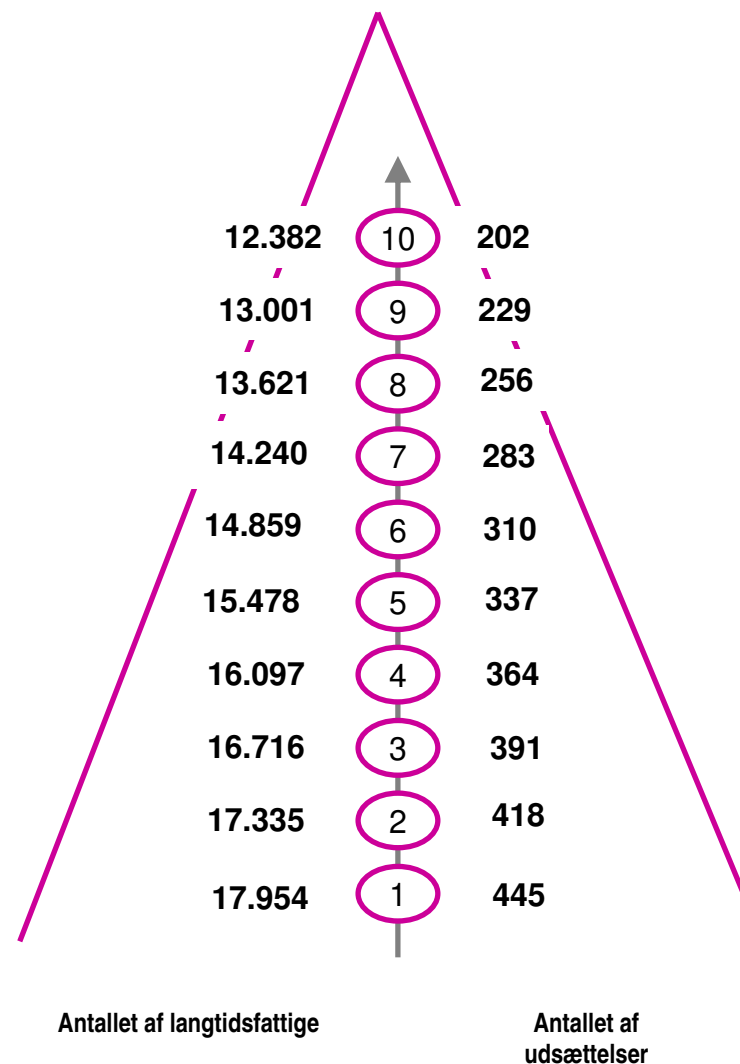
Indikatoren dokumenteres ved at opdatere fattigdomsundersøgelsen. Tallene for langtidsfattigdom vil blive opdateret 1 gang årligt.

Omfanget af udsættelser dokumenteres vi med data fra Domsstolsstyrelsen om udsættelsessager for private boliger. Domsstolsstyrelsen opgør data i forhold til byretterne, hvor Frederiksberg Byret dækker en del af Københavns Kommune, så indikatoren er ikke dækkende. Vi vurderer dog, at indikatoren afspejler udviklingen. Socialforvaltningen vil over tid forsøge at udvikle indikatoren, så alle københavnske bydele indgår, samt at få opgørelserne med en hyppigere frekvens end den nuværende årlige opgørelse.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

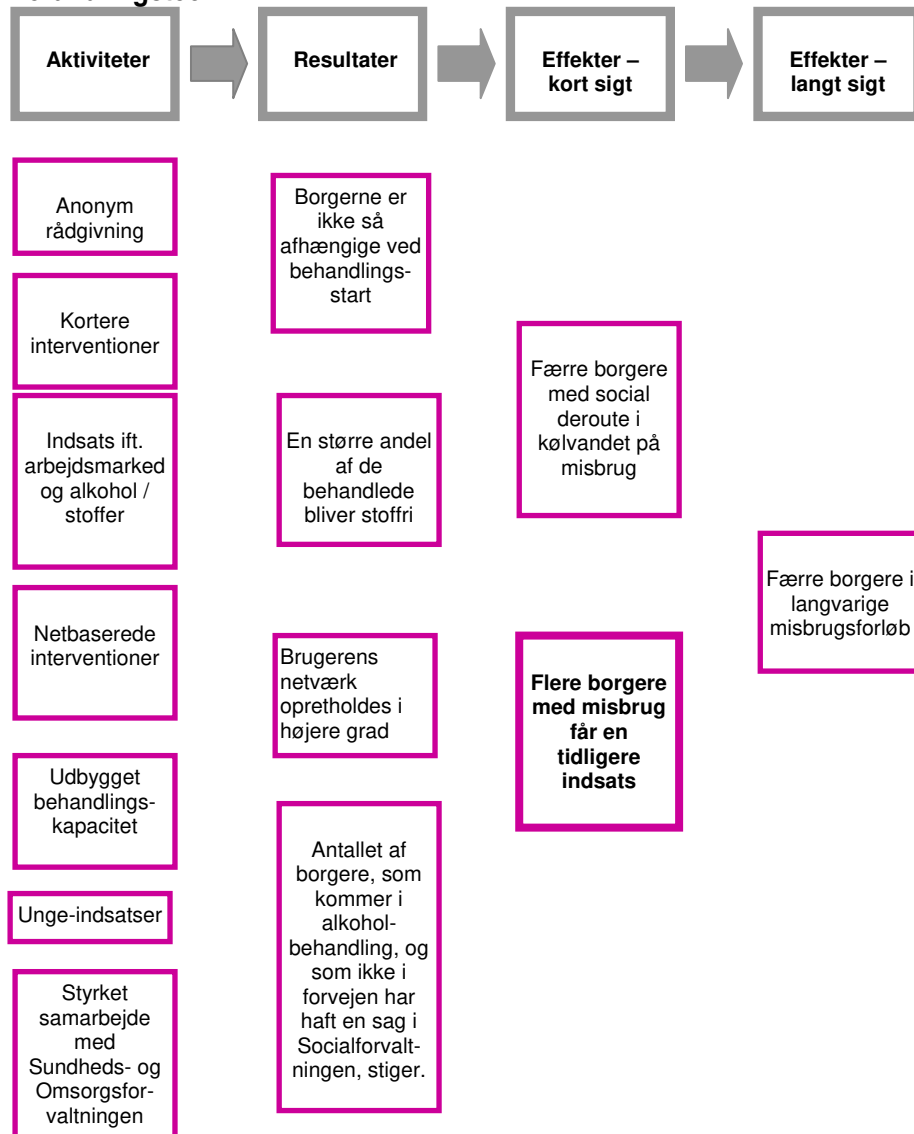
Målepunkter

Færre borgere ender i langtidsfattigdom

Pejlemærke 8: Flere borgere med misbrug får en tidligere indsats

Forandringsteori

Indikatorer

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med to indikatorer:

1. "Borgers alder, når borgeren første gang søger behandling".
2. "Antallet af borgere, som indskrives i behandling, og som ikke tidligere har haft en sag i Socialforvaltningen."

De to indikatorer handler tilsammen om at sætte ind tidligere og bredere i misbrugsbehandlingen. Indikatorerne vægtes ligeligt.

Den første indikator er rettet mod "latenstiden": Hvis den gennemsnitlige alder for borgere, der første gang indskrives i behandling, falder, har vi en begrundet formodning om, at latenstiden er reduceret. Dvs. at der går kortere tid fra stofmisbruget eller alkoholforbruget er problematisk til borgeren søger behandling. Og det viser forskningen øger chancerne for gode effekter af behandlingen.

Baseline er gennemsnitsalderen for nye i alkohol- og stofmisbrugsbehandling 2010. Målingen foretages for stofområdet i kommunens Klientregistreringssystem og for alkoholområdet trækkes tallene fra de nationale tal (NAB). Forvaltningen skønner at kunne producere indikatoren halvårligt fra og med 1.10.2010.

Den anden indikator sætter fokus på borgerens sociale belastning ved behandlingens start. Problemstillingen er særligt aktuell på alkoholområdet, hvor vi har en stærk formodning om, at vi pt kun er i kontakt med en mindre del af de københavnere, som har et problematisk alkoholforbrug. En væsentlig del af de borgere, der på nuværende tidspunkt er i alkoholbehandling, modtager i forvejen ydelser i Socialforvaltningen, mens andre ikke tidligere har modtaget støtteforanstaltninger i Socialforvaltningen. Alkoholbehandlingen skal altid have plads til borgere, der i forvejen er kendt i forvaltningen, men for at nå pejlemærket, skal vi dog nå bredere ud, end vi gør i dag. Dvs. at vi skal skabe kontakt til flere af de borgere, som har et stofmisbrug eller et problematisk alkoholforbrug, men som ikke er kendt i det sociale system.

Baseline er procentdelen af nye borgere i alkoholbehandling i 2010, som ikke er eller har været modtagere af kontanthjælp eller førtidspension. Måling sker ved samkøring af NAB-data (alkoholområdet) og KMD Sag. Forvaltningen skønner at kunne trække indikatoren halvårligt fra og med d. 1.11.2010. Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

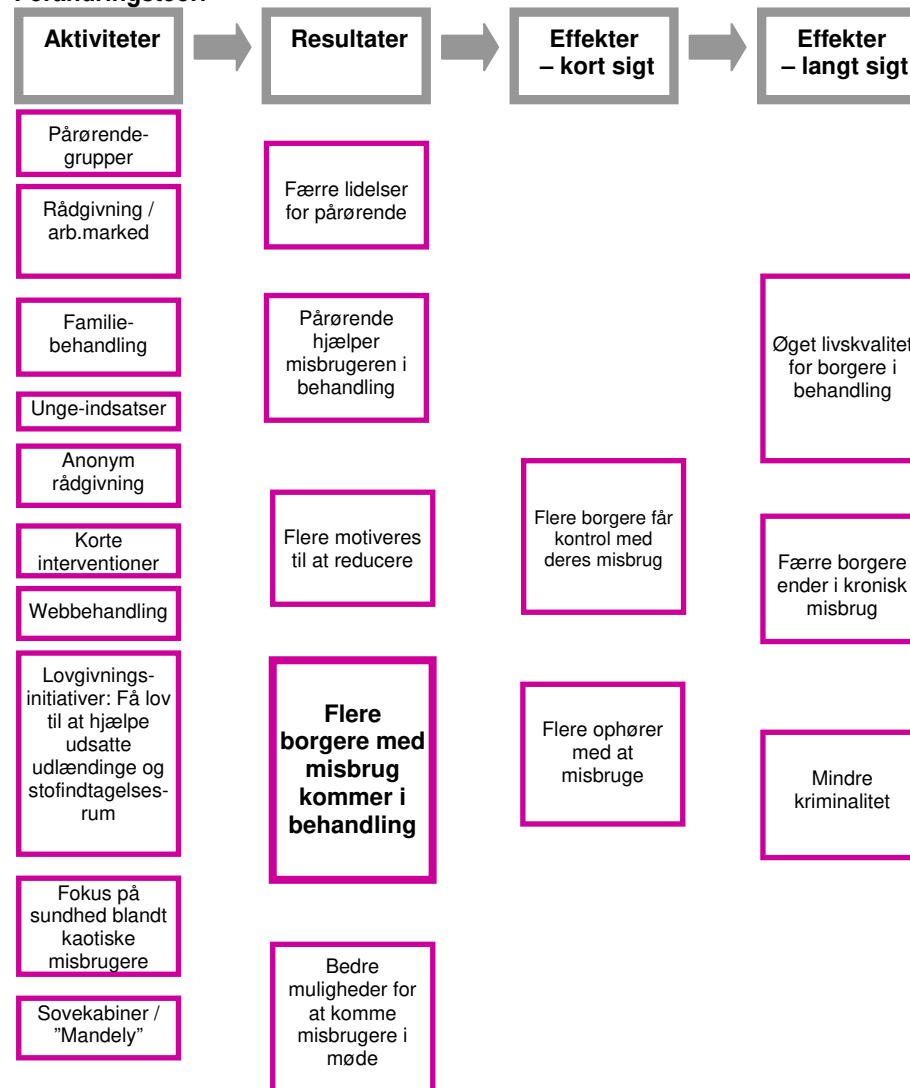
Målepunkter

Flere borgere med misbrug får en tidligere indsats

Pejlemærke 9: Flere borgere med misbrug kommer i behandling

Forandringsteori

Indikatorer

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med tre indikatorer:

1. "Antal borgere i substitutionsbehandling".
2. "Antal borgere i stoffri behandling".
3. "Antal borgere i alkoholbehandling".

Vores baseline er hhv. 1659 borgere i substitutionsbehandling, 476 borgere i stoffri behandling og 972 borgere i alkoholbehandling (i det kommunale Center for Alkoholbehandling).

Vores succeskriterium er, at der i 2013 er 1830 borgere i substitutionsbehandling, 640 borgere i stoffri behandling og 1100 borgere i alkoholbehandling.

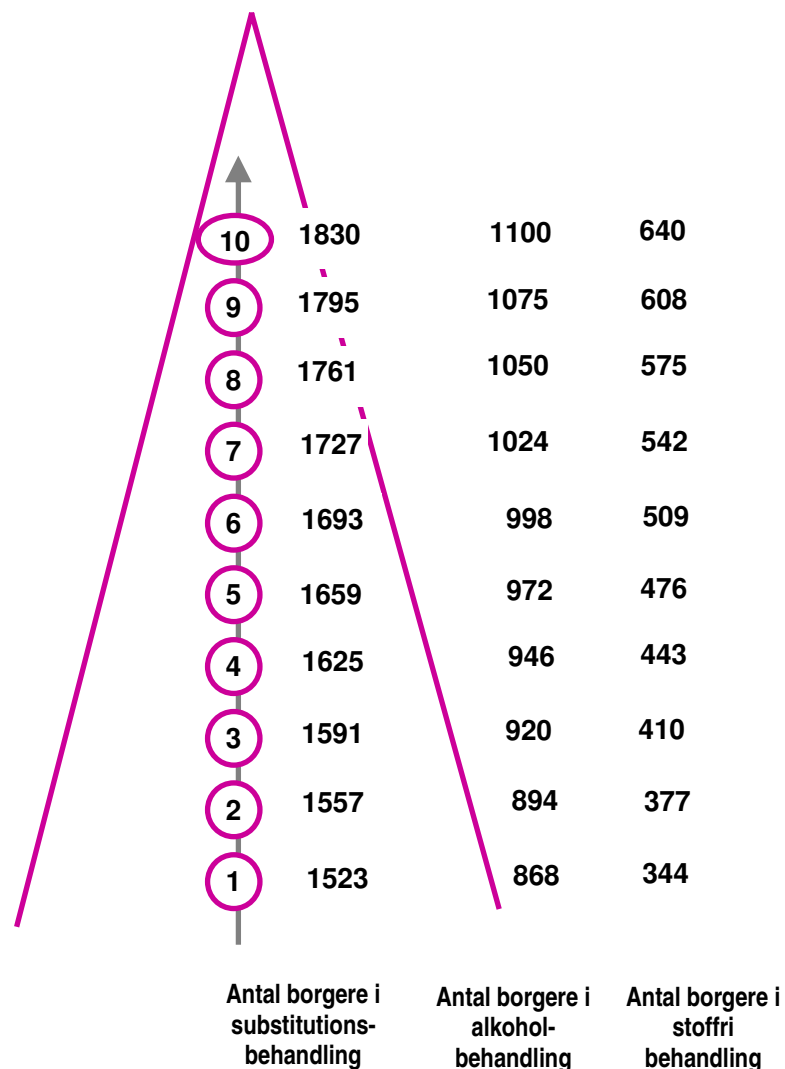
Vi bruger et vægtet gennemsnit af de tre indikatorer, når vi løbende følger op på, om vi bevæger os mod pejlemærket. Indikatoren om substitutionsbehandling vægter $\frac{1}{4}$, indikatoren om stoffri behandling vægter $\frac{1}{4}$ og indikatoren om alkoholbehandling vægter $\frac{1}{2}$.

Vi dokumenterer med Socialforvaltningens aktivitetsdata på udsatteområdet og brugerjournalen.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

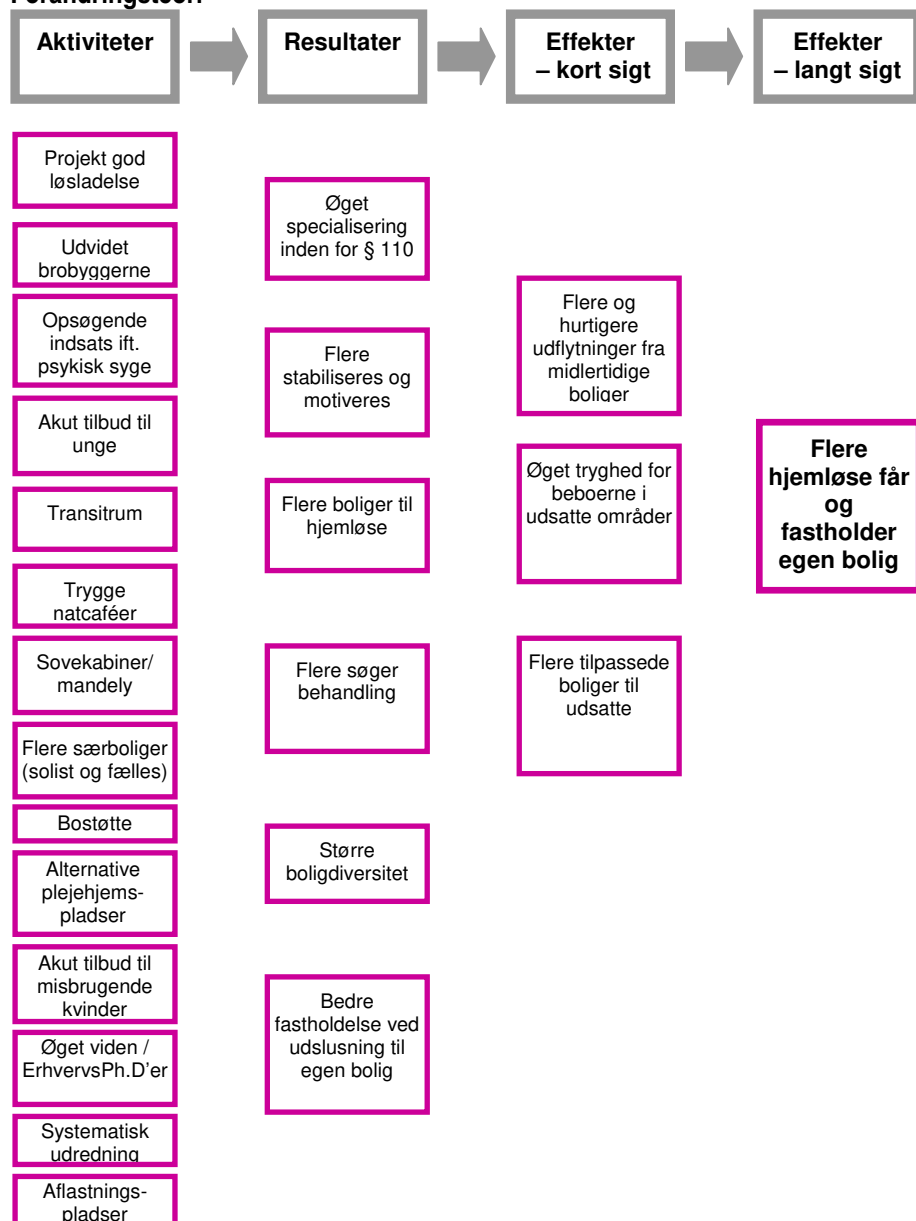
Målepunkter

Flere borgere med misbrug kommer i behandling

Pejlemærke 10: Flere hjemløse får og fastholder egen bolig

Forandringsteori

Indikatorer

Vi måler, om vi bevæger os mod pejlemærket med to indikatorer:

1. "Kortere opholdstider i herberger"
2. "Andel af hjemløse, som får anvist bolig, som fastholder boligen efter 1 år"

Kortere opholdstider i herbergerne indikerer, at folk hurtigere kommer videre fra herberget og dermed bliver mindre institutionaliseret. Under forudsætning af en ordentlig udskrivning og mulige boliger, er det et gode med øget "flow".

Andelen af borgere – henvist fra herberger i særboliger – som fastholder boligen efter 1 år viser i hvilken grad vi lykkes i bestræbelserne på at skabe langsigtede boligløsninger for borgere med hjemløseproblematikker.

Vores baseline for opholdstiden er, at hjemløse opholder sig gennemsnitligt 215 dage på herbergerne. En baseline vi kan trække fra kommunens Klientregistreringsregister løbende.

Vores baseline om borgeres fastholdelse af anvist bolig sigter på borgere fra hjemløseinstitutionerne, der får anvist en bolig i den sociale boliganvisning. Nærmere bestemt den procentvise andel af disse borgere, som fastholder adressen 1 år efter anvisning. Indikatoren skal trækkes på registreringssystemet KMD Struktura. Socialforvaltningen forventer, at trækkene kan ske halvårligt fra d. 1.11.2010.

Vores succeskriterium er, at den gennemsnitlige opholdstid på herbergerne i 2013 er reduceret til 160 dage, og at 80 % af borgerne, der året før fik tildelt en særbolig, i 2013 har fastholdt boligen. For fastholdelse i egen bolig er succeskriteriet, at procentsatsen øges med 20.

De to indikatorer vægter ens.

Vores 1-10 skala viser, hvordan vi konkret vil tolke vores målinger i forhold til vores ambition om at nå pejlemærket.

Målepunkter

Flere hjemløse får og fastholder egen bolig

